

A Fővárosi Ítéltábla a Szikora Ügyvédi Iroda (**jogi képviselője címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek,
a Kosdi Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe)** I. rendű,
a Dr. Sándor Róbert Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű,
a Dr. Bencze András Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő neve**) által képviselt **III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe)** III. rendű,
a dr. Lipovits Dóra jogtanácsos által képviselt **IV. rendű alperes neve** (IV. rendű alperes címe) IV. rendű,
a dr. Vas Tibor jogtanácsos által képviselt **V. rendű alperes neve (V. rendű alperes címe)** V. rendű,
a Dr. Sándor Róbert Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt VI. rendű alperes neve (**VI. rendű alperes címe**) VI. rendű,
a dr. Bándi Gábor ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **VII. rendű alperes neve** (VII. rendű alperes címe) VII. rendű alperes ellen szerződések érvénytelensége iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2014. november 20-án kelt, 6.G.40.164/2014/26. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés folytán a 2016. január 13. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt nap alatt 400.000 (Négyszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 2.477.200 (Kettőmillió-négyszázhetvenhétezer-kettőszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperesnek a **település**, belterületi ... helyrajzi számon nyilvántartott, természetben a **település, utca** földszintjén található ingatlan 5/80-ad tulajdoni hányadára, az I. rendű alperes javára bejegyzett tulajdonjog telekkönyvből történő törlését rendelte el és ugyanezen tulajdoni hányadra a felperes tulajdonjoga visszajegyzése türéseire kötelezte az I., a II., a III., a IV., az V., a VI. és a VII. rendű alperest; a fentiek végrehajtására megkereste a ... Földhivatalt. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek

21.440.000 forintot, és ennek 2013. november 7-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékének megfelelő késedelmi kamatát, valamint 1.548.250 forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 1.500.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes mint eladó és az I. rendű alperes mint vevő között 2012. május 16-án ingatlan adásvételi szerződés jött létre a felperes tulajdonát képező 80 m²-es üzlethelyiség 5/80-ad tulajdoni hányadára 9.525.000 forint vételár ellenében. A felek rögzítették, hogy a felperes (eladó) mint bérlő és az I. rendű alperes (vevő) mint bérbeadó között 2011. június 1-jén gépbérleti szerződés jött létre, amelynek alapján a bérlőt 1.500.000 forint + áfa/hó bérleti díj terhelte. A bérleti díjből a bérlő 2012 májusáig 9.525.000 forint adósságot halmozott fel, amelyet a felek - az adásvételi szerződés szerint - a vételár-követelésbe beszámítanak, így az ingatlan 5/80-ad tulajdoni hányadának vételárát teljes egészében megfizetettnek tekintik.

A felperes felszámolására irányuló első kérelmet 2010. október 26-án nyújtották be, a felszámolás elrendelésének közzétételre pedig (a 2011. május 23-án indult eljárás eredményeképpen) 2013. október 13-án [helyesen: október 3-án] került sor.

A felperes mint károkozó és az I. rendű alperes mint károsult között 2011. november 15-ei keltezéssel kártérítési szerződés jött létre, amelyben a felek - egyebek mellett - rögzítették, hogy az I. rendű alperes által a felperesnek üzemeltetésre felajánlott gépek egy része jelentős kárt szenvedett, így az I. rendű alperesnek a felperessel szemben kárigénye keletkezett. A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy legkésőbb 2012. május 31-éig a károsodott gépeket megjavítja, ennek elmaradása esetén az I. rendű alperes kártérítést fog követelni. A felek 36.000.000 forintban állapították meg a három gépben keletkezett kár összegét, amely tartalmazta a gépek és kiegészítő tartozékaik értékét és a gépek kiesése miatt elmaradt - 5 év, határozott bérleti időszakra eső - hasznát is. A felek megállapodása szerint, amennyiben az eredeti állapotba hozatal határidőben nem történik meg, úgy 2012. június 1-jétől 2014. május 31-ig 24 havi, 1.500.000 forintos részletben köteles a felperes az I. rendű alperesnek a pénzbeli kártérítést megfizetni.

Az I. rendű alperes 2013. november 7-én a felperes felszámolójához 14.560.000 forint összegű hitelezői igénybejelentést intézett, kártérítés jogcímén. Csatolta a 2011. november 10-i kártérítési szerződést, előadva, hogy az adós e szerződés alapján 21.440.000 forintot részletekben már megfizetett.

A felperes a 2013. december 30-án kelt levelében közölte az alperessel, hogy a felszámolási eljárásban rendelkezésre bocsátott iratokból jutott tudomására, hogy a szóban forgó adásvételi szerződés szerint a kikötött vételárat a vevő beszámítással fizette meg, s miután a szerződés megkötésére a felszámolási eljárás megindulása után került sor, az adásvételi szerződést a Csódtörvény és a Ptk. alapján is megtámadja, különös figyelemmel arra, hogy a szerződés tárgya és eredménye egy hitelező előnyben részesítése. Közölte: az I. rendű alperes mint hitelező a Cstv. szerint f), legfeljebb d) kategóriában kaphatott volna kielégítést, így a törvény által előírt kielégítési sorrendhez képest előnyben részesült.

A felszámoló közölte az I. rendű alperessel, hogy a 2012. május 16-i adásvételi szerződés és a 2011. november 15-i kártérítési szerződés a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtását követően keletkezett, így az ügyvezetés úgy kötötte meg az I. rendű alperessel a szerződéseket, hogy tudomása volt a társaság fizetéseképtelen helyzetéről.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján a 2012. május 16-i adásvételi szerződés érvénytelenségét megállapítva rendelkezzen az eredeti állapot helyreállításáról oly módon, hogy az 5/80-ad vagyoni hányad tulajdonjogába a felperest helyezze vissza, s az I. rendű alperest ennek türéseire kötelezze; amennyiben a szerződés megkötésére visszamenőleges hatállyal nem történhet meg a felperes tulajdonába történő visszabocsátás, úgy az ítélet jogerőre emelkedésének napjával kérte ennek rendezését. Keresetét másodlagosan a Cstv. 40. § (1) bekezdés c), illetve b), továbbá a) pontjára, valamint a Ptk. 200. § (2) bekezdésre, a szerződés

jóerkölcsbe ütközésére, végül a Ptk. 207. § (6) bekezdésre, a szerződés színlelt voltára alapította. Elsődleges keresetének indoklása körében előadta, hogy a szerződés szerinti vételárat az I. rendű alperes beszámítással fizette meg, amely követelése a 2011. június 1-jén kötött gépbérleti szerződés 2012. január és május között felhalmozott bérleti díjtartozásából ered. Kifejtette, hogy a 40. § (2) bekezdése szerint a vételár-tartozás lehetővé tette, hogy az I. rendű alperes a felperessel szembeni követelését beszámítsa, ennek eredményeként pedig követeléséhez a felszámolási eljárásban irányadó kielégítési sorrend megsértésével jutott hozzá, tehát a többi hitelezővel szemben előnyben részesült. Utalt rá, hogy nem tartozik a rendes gazdálkodás körébe az ingatlan 5/80-ad részének, önálló hasznosításra alkalmatlan hányadának gyakorlati szempont nélküli értékesítése, ahol az I. rendű alperes fennálló terhekkel együtt szerezte meg a tulajdonjogot; az ingatlanhányadhoz kötődő elővásárlási jog azonban értéktelenítette a felperes nevében maradó 75/80-ad tulajdoni hányadot. Előadta: az ügy a 2009/248. számú eseti döntés alapulvételével egyszerűen elbírálható.

Másodlagos, a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjára alapított keresetével összefüggésben előadta, hogy a hivatkozott adásvételi szerződés a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtása után keletkezett. A szerződés szerinti vételárat az I. rendű alperes mint felperesi hitelező követelése beszámításával fizette meg, tényleges pénzmozgásra nem került sor. A szerződés tárgyával, az átruházott ingatlanhányaddal az I. rendű alperes a többi hitelezőhöz képest előnyben részesült; az I. rendű alperes a jogügylet révén többhöz jutott, mint amennyihez a vele egy rangsorban lévő hitelező juthat.

Utalt rá, hogy a 2012. május hónapra eső díj május 30-áig volt esedékes, annak beszámítására az esedékesség időpontja előtt nyilvánvalóan nem is kerülhetett sor. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a II-III-IV-V-VI-VII. rendű alperest az I. rendű alperessel szembeni marasztalás tűrésére.

A felperes kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 21.440.000 forint és annak 2013. november 7-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére, elsősorban a Cstv. 40. § (2) bekezdése, másodlagosan a Cstv. 40. § (1) bekezdés c), b), a) pontja, a szerződés jóerkölcsbe ütközése, illetve színlelt volta alapján. A másod-, harmad-, negyed-, ötöd-, hatodlagos kereseti kérelmek kapcsán kérte a 2011. november 15-i kártérítési szerződés érvénytelenségének megállapítását és az eredeti állapot helyreállítása keretében az I. rendű alperes fizetésre kötelezését.

Indokolásul előadta, hogy az I. rendű alperes 2013. november 12-én a felszámolóhoz intézett kárbejelentésében 14.560.000 forint összegű hitelezői igényt nyújtott be, mellékelteként csatolva a kártérítési szerződést, és úgy nyilatkozva, hogy részére a felperes már 21.440.000 forintot megfizetett. Az igénybejelentés a kártérítési szerződésben hivatkozott gépbérleti szerződést, a kár felmerülését, annak összecszerűségét igazoló iratot nem tartalmazott. A felszámoló ekkor szerzett tudomást a fennálló kártérítési szerződésről és a biztosított 90 napos határidőben intézkedett a keresetlevél benyújtásáról. Hivatkozott rá, hogy a rendelkezésre álló adatok nem igazolják, hogy az I. rendű alperest kártérítés illeti meg, mert nem igazolt a kár tényleges bekövetkezése sem. A szerződés megkötésekor már folyamatban volt a felperes felszámolására irányuló kérelmek elbírálása, így azt kell feltételezni, hogy a szerződés alapjául szolgáló gépbérleti szerződés, a káresemény és a megállapított kár nem valós, annak célja csupán vagyonkimentés volt. Előadta: a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja az I. rendű alperes hitelezői igénybejelentésének keltezéséhez igazodik.

Az elsőfokú bíróság ismertette az I. rendű alperes ellenkérelmét, amely a kereset elutasítására irányult.

A II. rendű alperes nem ellenezte a felperes követelésének teljesítését.

A III. rendű alperes előadta, hogy az ingatlan javára bejegyzett jelzálogjog értékének megfizetésére igényt tart.

A IV. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte azzal, hogy a javára bejegyzett követelésre és járulékaire igényt tart.

Az V. rendű alperes érdemi nyilatkozatot nem kívánt tenni.

A VI. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte azzal, hogy bejegyzett követelésének megfizetésére igényt tart.

A VII. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítását és a felperes marasztalását kérte. Indokolásul előadta, hogy a javára bejegyzett végrehajtási jog vonatkozásában folyamatban volt eljárást a Pesti Központi Kerületi Bíróság éppen a felszámolás elrendelése miatt szüntette meg 2013. október 28-án és a végzés november 23-án jogerőre is emelkedett.

Az elsőfokú bíróság a keresetet az alábbi indokok alapján találta alaposnak.

A Cstv. 40. § (2) bekezdésére hivatkozást nem találta helytállónak.

Az elsőfokú bíróság a Cstv. 40. § (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének összevetésével arra a következtetésre jutott, hogy a (2) bekezdés alkalmazásának nem feltétele a szerződés érvénytelensége, ezért az eredeti állapot helyreállítását mint jogkövetkezményt, nem látta alkalmazhatónak.

A felperes másodlagos keresetét az elsőfokú bíróság alaposnak találta.

Ismertette a Cstv. 40. § (1) bekezdésének c) pontját, (1a) bekezdését megállapította, hogy a keresetlevél benyújtására a törvényes határidőn belül került sor, a támadott szerződést a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját követően kötötték.

Mivel a perben nem volt vitás, hogy a „c” kategóriába tartozó hitelezők kielégítéshez már egyáltalán nem jutottak, az I. rendű alperes mint hitelező előnyben részesülése aggálytalanul megállapítható, miután az „e” kategóriákba sorolható követeléséhez teljes mértékben hozzájutott.

Kifejtette: a Cstv. 40. § (1) bekezdésében biztosított megtámadási jog célja a felszámolás mint az adós vagyona vezetétt generális végrehajtás körébe tartozó vagyon növelése és biztosítása valamennyi hitelező érdekében. Egy hitelező előnyben részesítése azt jelenti, hogy a hitelező jogszerű követeléséhez a kötelező kielégítési sorrend megsértésével jut hozzá, a szerződés érvénytelenségét a Cstv. 40. § (1) bekezdésének c) pontja esetében tehát ez a körülmény alapozza meg. A felperes valamennyi törvényi feltétel fennálltát bizonyította, így a szerződés megtámadása eredményesnek minősült.

A Cstv. 40. § (1a) bekezdésére figyelemmel irányadó Ptk. 235. § (1) bekezdése szerint a megtámadható szerződés a megtámadás következtében megkötésének időpontjától kezdődő hatállyal érvénytelenné válik. A 237. § (1) bekezdése szerint érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani. A szerződéskötés előtti helyzet visszaállítása körében az 1997. évi CXLI. törvény 62. § (1) bekezdésének ab) pontja szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását a felszámoló a Cstv. 40. §-ában meghatározott esetekben. A Cstv. 40. §-ára tett utalásból kitűnik, hogy a felszámolónak az adós nevében előterjesztett keresetről van szó, ezért a felperes keresetösségi joga aggálytalanul megállapítható.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság rendelkezett az érvénytelen adásvételi szerződés alapján az I. rendű alperes javára bejegyzett tulajdonjog törléséről és annak felperes javára történő visszajegyzéséről, amely a 65. § (1) bekezdése folytán kihat a perfeljegyzésére is. A II., III., IV., V., VI. és VII. rendű alpereseket az elsőfokú bíróság a fentiek tüzésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a felperes kártérítési szerződés alapján teljesített szolgáltatás visszakövetelésére irányuló keresetét is.

Ismertette a 40. § (2) bekezdését megállapította, hogy a kártérítési szerződés a felszámolási kérelem benyújtását követően keletkezett, s az I. rendű alperes nyilatkozata folytán vitán felül áll, hogy a felperes a 21.440.000 forintot megfizette az I. rendű alperesnek.

Az sem volt vitás, hogy „e” kategóriás hitelezők kielégítéshez még a felszámolási eljárásban egyáltalán nem jutottak, így az I. rendű alperes mint hitelező előnyben részesítése aggálytalanul megállapítható; a szolgáltatás nem minősíthető a rendes gazdálkodás körébe tartozónak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű alperes támadta meg fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltség fizetésére kötelezését, másodlagosan annak - a Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti - hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára kötelezését kérte.

Fellebbezése indoklásában azt állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az I. rendű alperes mint hitelező előnyben részesült. Azzal érvelt, hogy önmagában az a tény, hogy az adós az ellene indított felszámolási eljárás alatt fizette ki a hitelezőt, nem teszi a szolgáltatást a rendes gazdálkodás körén kívül esővé [BH2013. 310.]. A felperes vegytisztítással foglalkozó gazdasági társaságként állt üzletszerű kapcsolatban az I. rendű alperessel, s e tevékenységből az alperesnek követelése keletkezett. Állította, hogy a felperes ellen 2010. június 26. napján benyújtott felszámolási kérelemről nem volt tudomása.

Kiemelte: fontos tény, hogy a felperessel 2011. június 1. napján kötött gépbérleti szerződést, amelynek értelmében a felperes az alperestől mint bérbeadótól 1.500.000 forint + áfa/hó összegben bérelt vegytisztító gépeket, amelyek használata a felperes cégjegyzékbe bejegyzett, valamint létesítő okiratában meghatározott tevékenységi köre gyakorlásához, és ezáltal a felperes akkor meglévő tartozásainak kiegyenlítéséhez elengedhetetlen volt, azaz felek között tartós jogviszony jött létre.

Állította: a bírói gyakorlat során többször is megfogalmazást nyert, hogy a rendes gazdálkodás körébe a cégjegyzékbe bejegyzett, az adós létesítő okiratában szereplő tevékenységi körök gyakorlása során, az üzletszerű gazdasági kapcsolatokban megkötött szerződések és az ezek alapján teljesített szolgáltatások tartozhatnak. A felperes által tevékenysége elvégzése érdekében megkötött bérleti szerződésből eredő kötelezettség teljesítése tehát a felperes rendes gazdálkodásának körébe esik [BH2013. 310.].

Előadta: a felperes a 2011. június 1. napján kelt bérleti szerződésben megjelölt vegytisztító gépek tárolása és raktározása során nem úgy járt el, ahogy azt a bérleti szerződésben vállalta, ezért a gépek károsodtak, használatra, további bérbeadásra alkalmatlanná váltak. Tekintettel azonban arra, hogy e gépek elengedhetetlenek voltak a felperes működéséhez és bevételének kitermeléséhez, továbbá, hogy e gépek bérbeadása nélkül az I. rendű alperes működése lehetetlenné vált, a felperes a 2011. november 15-én kelt megállapodásban vállalta, hogy a károsodott gépeket megjavíttatja, és a gépek bérleti díját az I. rendű alperes részére kártérítés jogcímén, 2012. június 1. napjától megfizeti, tekintettel arra, hogy a gépeket a felperes továbbra is használni kívánta és használta is.

A felperes az I. rendű alperes felé fennálló bérleti díjat a meghatározott fizetési konstrukciónak megfelelően igyekezett kiegyenlíteni. A kérelemre indult felszámolási eljárásban az elsőfokú bíróság a felszámolást elrendelte ugyan, azonban a végzés jogerőre emelkedése előtt a felperes az I. rendű alperes részére a szerződésnek megfelelően azért teljesített, mert a vegytisztító gépeket használta.

Álláspontja szerint a kifizetéseket, az arra okot adó jogügylet tartalma, jellege, indokoltsága nem teszi a rendes gazdálkodás körén kívülivé.

Azt a tényt, hogy a visszakövetelt szolgáltatás a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján a rendes gazdálkodás körébe tartozik-e, az alapul szolgáló jogügylet alapján kell eldönteni. Amennyiben a felperes a szerződéseket a rendes gazdálkodás körében kötötte meg, az ellenszolgáltatás teljesítése, ideje, módja a jogügylet minősítésén nem változtat, a kifizetés idejétől függetlenül a jogügylet és az annak alapján teljesített szolgáltatás - eredeti minősítésének megfelelően - a rendes gazdálkodás körébe tartozik. A jogviszony alaptermészete a döntő e szempontból, és ennek alapján a jogviszony minden eleme, a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás is a rendes gazdálkodás körébe tartozik. A rendes gazdálkodás körében megkötött szerződések jogosultjai már a szerződés megkötésekor

alappal bízhatnak abban, hogy a szerződésszerű teljesítésükért nyújtott ellenszolgáltatás tőlük nem lesz visszakövetelhető, függetlenül attól, hogy a kifizetésre határidőben, vagy azon túl, esetlegesen a felszámolási eljárással való fenyegetettség miatt kerül sor. A Cstv. 40. § (2) bekezdése az adóssal szerződő felek védelmét szolgálja.

A felszámolási eljárás kezdeményezése még nem jelent korlátozást az adós rendelkezési jogában, és számtalan esetben a hitelező követelésének a kielégítése miatt az eljárás megszűnik a felszámolás elrendelése előtt.

Célját és végeredményét tekintve a bérleti szerződés, mind az ún. kártérítési szerződés egy a felperes gazdasági tevékenységének folytatását szolgáló megállapodás volt. Mindezen körülményekre tekintettel a perbeli ügyletek I. rendű alperes álláspontja szerint nem minősülnek sem rendkívülinek, vagy nem szokásosnak, ebből következően a rendes gazdálkodás körébe tartoznak.

A támadott megállapodások objektív eredményét tekintve nem állapítható meg, hogy az a hitelezők jogainak csorbítására vezetett, éppen ellenkezőleg, a felperes ezáltal kívánta a hitelezők felé fennálló tartozásait csökkenteni azzal, hogy a gazdasági tevékenysége folytatása révén bevételre tesz szert. A megállapodás folytán az adós vagyona nem csökkent, ezt az I. rendű alperes álláspontja szerint a felperes nem is bizonyította.

A felszámolás alá került gazdálkodó szervezet által nyújtott olyan szolgáltatást lehet visszakövetelni, amelynek eredményeképpen egy hitelező előnyben részesül. A nyújtott szolgáltatás és az eredmény között közvetlen okozati kapcsolatnak kell fennállnia.

Előadta: a 2012. május 16-án kelt ingatlan adásvételi szerződés célja az volt, hogy a korábbiakban ismertetett bérleti szerződés alapján a felperes az I. rendű alperes felé fennálló bérleti díj tartozásának jogi sorsát rendezze.

Az I. rendű felperes az ingatlan adásvételi szerződés megkötésével a többi hitelezővel szemben előnyhöz nem jutott, tekintettel arra, hogy a felperessel szemben továbbra is fennáll 14.560.000 forint követelése, valamint arra, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlan a szerződés megkötésekor 39.400.907 forint összegben jelzálogjoggal terhelt volt. Az adásvételi szerződés megkötésének célja nem az I. rendű alperes előnyben részesítése, csupán egy jogi helyzet tisztázása és a felszámolási eljárás esetleges elkerülése volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az I. rendű alperes perkielégben marasztalására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla 19/I. sorszámú, 2015. december 3. napján jogerőre emelkedett végzésével megállapította, hogy a perbe a **L Zrt.** III. rendű alperes jogutódaként az **III. rendű alperes** lépett.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, s helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a támadott jogügyletek (az adásvételi szerződés, illetve a kártérítési szerződés teljesítése) a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjába, illetve a 40. § (2) bekezdésébe ütköznek, mivel az I. rendű alperes mint az adós hitelezője a többi hitelezőhöz képest előnyben részesült.

Az adásvételi szerződés szerint az I. rendű alperes (II.A.) követelésének vételárral szembeni beszámításával teljesítve szerezhette meg az adós tulajdoni hányadát. A vételár beszámítással történt teljesítése azért eredményezte az így teljesítő hitelező előnyben részesítését, és ezáltal az e megállapodást is tartalmazó adásvételi szerződés érvénytelenségét, mert az eladott dolog úgy kerül ki az adós felszámolási vagyonából, hogy a vételár - a beszámításra vonatkozó megállapodás következtében - elvileg sem válhatott a felszámolási vagyon részévé, s nem szolgálhatott az adóssal szemben támasztott egyéb hitelezői igények kielégítésére, ugyanakkor a beszámító hitelező követelése teljes kielégítést nyert. A beszámító hitelező előnyben részesítése, amint erre az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, azokra a hitelezőkre tekintettel vizsgálándó, akik az adóssal azonos vagy nála kedvezőbb kielégítési kategóriába kerültek volna, ha az előnyben részesített hitelező igényét bejelentéssel lett volna kénytelen érvényesíteni.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság a Cstv. 40. § (2) bekezdésével kapcsolatos okfejtését azzal egészíti ki, hogy az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés ab) pont nem tesz különbséget - az érvénytelen bejegyzés törlésére irányuló keresetet illetően - a 40. § (1) és (2) bekezdésében szabályozott tényállások között annak ellenére, hogy a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményeit az adósi vagyon elvonását eredményező (1) bekezdésben szabályozott tényállások megvalósulása esetén alkalmazni rendeli. Ennek magyarázata, hogy érvénytelen bejegyzés nem kizárólag érvénytelen szerződés alapján keletkezhet, s annak törlésére sem kizárólag az adhat alapot: érvénytelen bejegyzés létre nem jött, hatálytalan szerződés alapján, vagy egyéb okból is keletkezhet.

A bejegyzési engedély rendelkező ügyletnek minősül, s a Cstv. 40. § (2) bekezdése kifejezetten a rendelkező ügylet (adott esetben a bejegyzési engedély nyújtásában álló jogügyleti természetű teljesítés) joghatása, azaz a bejegyzési engedélyen alapuló tulajdonjog-változásra vonatkozó (érvénytelen) bejegyzés törlésére irányul abból a célból, hogy a fedezetelvonó ügylet felszámolási vagyont csökkentő joghatását kiküszöbölje.

A kártérítési megállapodással kapcsolatos indokolással (II/B.) az ítélet tábla egyetértett, a kifejtettekre megismétlésük nélkül hivatkozik.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a Fővárosi Ítélet tábla az I. rendű alperest kötelezte a felperest ügyvédi képviselétével összefüggésben felmerült másodfokú perköltség megfizetésére [Pp. 78. § (1) bekezdés, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2), (5), 4/A. §-a].

A rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte az ítélet tábla a másodfokú eljárásban pereszes I. rendű alperest a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték államnak történő megfizetésére [Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés].

Budapest, 2016. január 13.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Vuleta Csaba s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Gáspár Mónika
bíró

A kiadmány hitelűl:
(Varga Beatrix)